

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

एवमुक्तः प्रत्युवाच नकुलं सुत नन्दनः ॥ सहशं राजपुत्रस्य धन्विनश्च विशेषतः ॥ ५ ॥ प्रहरस्व च मे वीरपश्यामस्तव पौरुषं ॥ कर्मकृत्वारणे शूरततः कथितुमर्हसि ॥ ६ ॥ अनुक्त्वा समरे तात शूरायुधं ति शक्तिः ॥ प्रयुध्यस्व मया शक्त्या ह निष्येदप्येवमेव ते ॥ ७ ॥ इत्युक्त्वा प्राहरत्तूर्णपांडुपुत्राय सूतजः ॥ विव्याध चैनं समरे त्रिसप्तत्या शिलीमुखैः ॥ ८ ॥ नकुलस्तु ततो विद्धः सूतपुत्रेण भारत ॥ अशीत्याशी विषप्रख्यैः सूतपुत्रमविध्यत ॥ ९ ॥ तस्य कर्णो धनुश्छित्वा स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ त्रिशतापरमेष्वासः शरैः पांडवमर्दयत् ॥ १० ॥ ते तस्य कवचं भित्वा पशुः शोणितमाहवे ॥ आशी विषायथानागा भित्वा गांसलिलं पशुः ॥ ११ ॥ अथान्यद्भनुरादाय हेमपृष्ठं दुरासदं ॥ कर्णं विव्याध सप्तत्या सारथिचित्रिभिः शरैः ॥ १२ ॥ ततः क्रुद्धो महाराजन कुलः परवीरहा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कर्णस्य धनुः शरच्छिनत् ॥ १३ ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं सायकानां शतैस्त्रिभिः ॥ आजग्रे प्रहसन् वीरः सर्वलोकमहारथं ॥ १४ ॥ कर्णमभ्यर्दि तं दृष्ट्वा पांडुपुत्रेण मारिष ॥ विस्मयं परमं जग्मूरयिनः सहैव वैतः ॥ १५ ॥ अथान्यद्भनुरादाय कर्णो वैकर्त्तनस्तदा ॥ नकुलं पंचभिर्बाणैर्जनुदेशे समार्पयत् ॥ १६ ॥ तत्र स्थैर्यतैर्बाणैर्मार्द्रीपुत्रो व्यरोचयत् ॥ स्वरश्चिमभिरिवादिष्यो भुवने विस्तृजन् भ्रां ॥ १७ ॥ नकुलस्तु ततः कर्णं विव्यासप्तभिराशुगैः ॥ अथास्य धनुषः कोटिं पुनश्चिच्छेद मारिष ॥ १८ ॥ सोन्यल्कानुक्रममादाय समरे वेगवत्तरं ॥ नकुलस्य ततो बाणैः समं ताच्छादयद्दिशः ॥ १९ ॥ संछाद्यमानः सहसा कर्णचापच्युतैः शरैः ॥ चिच्छेद सशरांस्तूर्णशरैरेव महारथः ॥ २० ॥ ततो बाणमयं जालं वितंतं व्योम्नि दृश्यते ॥ खद्योतानामिव व्रातैः संपतद्भिर्यथानभः ॥ २१ ॥ तैर्विमुक्तैः शरशतैश्छादितं गगनंतदा ॥ शलभानां यथा व्रातैस्तद्ददासीद्दिशां पते ॥ २२ ॥ तेशरोहमविकृताः संपतंतो मुहुर्मुहुः ॥ श्रेणीकृता व्यकाशं तर्कौ चाः श्रेणीकृता इव ॥ २३ ॥ बाणजालवते व्योम्नि छादिते च दिवाकरे ॥ नस्मसंपतते भूम्यां किंचिदप्यंतरिक्षगं ॥ २४ ॥ निरुद्धे तत्र मार्गे च शरसंघैः समंततः ॥ व्यरोचे तां महात्मानो कालसूर्याविवोदितौ ॥ २५ ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैर्विध्यमानास्तु सोमकाः ॥ अवालीयंतराजं द्रवेदनात्तां भृशां दिताः ॥ २६ ॥ नकुलस्य तथा बाणैर्हन्यमाना च मस्तव ॥ व्यशीर्यत दिशो राजन्वा तनुन्मा इवांबुदाः ॥ २७ ॥ ते सेने हन्यमाने तु ताभ्यां दिव्यैर्महाशरैः ॥ शरपातमपाक्रम्य तस्थतुः प्रोक्षिकेतदा ॥ २८ ॥ प्रोत्सारितजनेतस्मिन् कर्णपांडवयोः शरैः ॥ अविध्येतां महात्माना वन्योऽयं शरवृष्टिभिः ॥ २९ ॥ विदर्शयंतौ दिव्यानि शस्त्राणि बलमूर्धनि ॥ छादयंतौ च सहसा परस्परवधैः पिणौ ॥ ३० ॥